

بادرنجبویه

نام سنتی: بادرنگبویه، مفرح القلب

نام علمی: *Asperugo procumbens* L.

نام عمومی: German Madword

قسمت مورد استفاده: برگ و سرشاخه هوایی

خصوصیات ظاهری:

برگ‌های بیضی شکل و دنداندار بزرگتر از برگ نعنا

و بسیار ظریف با بوئی شبیه به بوی بالنگ

طبیعت: گرم و خشک

افعال: مقوی دل، دماغ، حواس، حفظ و ذكاء، معده و

جگر، مفرح و مفتح سده دماغی، ملطف

موارد مصرف سنتی: دفع کابوس، وحشت سوداوی،

خفقان و غشی، تحلیل سودا، امراض بلغمی، امراض

ورکین، کلیه، دفع سموم، ازاله بخر (بدبویی دهان)،

قرحه امعا و مغص، فساد دندان، عسر النفس، تقویت

قلب، تسکین اوجاع مفاصل، تقویت معده بارد رطب،

تلطیف طعام غلیظ و آوردن جشا و خواب بالعرض،

تفتیح سده دماغی، احتباس حیض

موارد مصرف امروزی:

اختلالات عصبی و بیخوابی، ضد نفخ، ضد اسپاسم، آرامبخش ملایم، معرق، آنتاگونیست هورمون TSH و ضد ویروس (موضعی)

میزان مصرف:

۴-۶ پیمانه به شکل دم کرده (در یک فنجان آب داغ به مدت ۱۰ دقیقه)، دو تا سه بار در روز

عوارض جانبی:

- عارضه تهدیدکننده سلامت با مصرف صحیح در محدوده دوز درمانی مشاهده نشده است.
- احتمال بروز آلرژی پوستی در مصرف محصولات موضعی گیاه وجود دارد.
- تهوع، استفراغ، درد شکم، گیجی و خس خس سینه ناشی از مصرف این گیاه گزارش شده است.

موارد احتیاط و هشدار:

- با مصرف صحیح در محدوده دوز درمانی احتیاط ویژه‌ای توصیه نشده است.
- دو هفته پیش از انجام هر گونه عمل جراحی، مصرف فرآورده‌های حاوی گیاه قطع گردد.

مصرف در بارداری و شیردهی:

به دلیل نبود مطالعات کافی نباید در این دوران مصرف شود.

موارد منع مصرف:

- اطلاعات کافی در دسترس نیست.

گروه داروسازی سنتی دانشکده طب سنتی

- به دلیل نبود مطالعات کافی، توصیه شده در کودکان زیر ۱۲ سال مصرف نشود.

تداخلات:

از نظر تئوری، مصرف همزمان گیاه با داروهای آرامبخش، ممکن است باعث تشدید اثرات داروها و بروز عوارض جانبی گردد.

فرم‌های دارویی موجود در داروخانه فرآورده‌های

طبیعی:

- شربت اکی بالم (تعدیل سودا)

- شربت گاوزبان

- پودر منضج سودا

- کپسول بادرنجبویه (نجابل)

- کپسول اسرول

- کپسول سفوف حفظ

- قرص بادرنجبویه

- قرص منضج سودا

منابع:

۱. عقیلی علوی شیرازی م ح. مخزن الدویه. دائرة المعارف خوردهنها و داروهای پزشکی سنتی ایران. تهران: موسسه انتشارات باورداران، ۱۳۸۰.
۲. امین غ. گیاهان متداولترین گیاهان دارویی سنتی ایران. تهران: دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۸۴.
۳. کمیته تدوین فارماکوپه گیاهی. فارماکوپه گیاهی ایران. تهران: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت غذا و دارو، ۱۳۸۱.
۴. وزیریان م. و همکاران. گیاه درمانی با رایجترین گیاهان دارویی ایران. تهران: انتشارات برای فردا، چاپ دوم، ۱۳۹۲.
5. PDRfor herbal medicines. 4th ed. Thomson Reuters, 2007.
6. Jellin JM, Gregory PJ, et al. Pharmacists letter/prescribers letter Natural medicines. Comprehensive databases. 13th ed. Stockton: Therapeutic Research Faculty, 2012.